

לראשונה מזה שנים — סאטירה פוליטית ברדיו

הדתיים כבר דורשים את ביטולה

עקירת שורש

ל"טיפול שורשי"

של הגבר, ונרתיקי ערוותה של ה-
אשה, כלום תימה הוא שנרתיקי נשים נח-
טפים ברחובותינו?
כן, כן, רגע אחד אדוני היושבראש,
אני כבר גומר.

והנה, כנסת נכבדה, שומעים אנו על קר-
שי הבמה העברית ניבול-פה, שלשימעו תציר-
לנה אדונינו! מילים איומות ונוראות, שלא
אהיק, כל עוד נשמתי באפי, לעלות על דל
שפת, ואפילו חרב חדה על צווארי לא
אחזר עליהן, ולא אזכירן לנצח! מילים
כגון: **אורגאזמע, דרפוק! לאונן!**
להרים! להתרומם! ואין הכוונה, חבי-
ריכנסת נכבדים להתרוממות הנפש!

כן, אני כבר גומר, אדוני היושבראש!
כנסת נכבדה, הארץ מלאה טומאה! בי-
תנויות-הספרים חקרתי ובוקתי, בדקתי ו-
חקרתי: מוכרים לנו, לעם הספר, מיני ספ-
רים כגון 698 תנוחות בחמישה מצבים,
שמונה פעמים בחמישה רגעים מבלי להת-
אמץ, הייתי לכתבו של חמור בן שכם,
ומדפיסים במכונות-דפוס עבריות קונטרסים
וכתיבית כגון אלמאנאך האימפוטנט, הי-
מאונן החילוני, חד המתוחם והסוסה ליל-
דים. ספרים שלאחר שעיניתי בהם מודה
אני ומתודה שפאני היל לעומתם היתה
צדקת גמורה!

ולא זו בלבד, צינורות יודעידבר אף מס-
רו לי כי לאחזונה פשה בנו הנוהג של
מעשים שלא כדרך הטבע, **הומוסוכסוא-**
ליות בלע"ז, רבות, זה כבר מתחת
לכל ביקורת! **ממש עולם תחתון!** הי-
כסדום היינו?

כנסת נכבדה, הפשע... חודר... אלינו
...מבעד לדלת... האחרות!

עוד רגע אחד, ואני גומר, אדוני הי-
ושבראש. עוד רגע אחד. ואגב אורחה,
אמש אף גונב לאזוני כי גם בארזים נפלה
שלהבת התאחה! וכי כמה מחברי הכנסת
נכנסים לבניין נכבד זה, כשהם **עירומים**
— מתחת לבגדיהם! כנסת נכבדה,
נצע מביש זה פשט אף בחזרת החוץ וה-
ביטחון! יושבים להן בכירי האומה, דנים
על כנסת לאומיות, ובעיות סטראטגיית
ולוגיסטיקה, **כשאבריהם חשופים** ו-
גלויים — מתחת ללבושם ומתחת ללבי-
ניהם!!!

טפו! טפו! טפו! הרי זה עולה בשפלותו
על כל דמיון. זה ממש **פערווערטייט!**
כך ניצצ את עם הנביאים בשיחות יארינג?
כן, אני עומד לגמור, אדוני היושבר-
ראש אבל לפני כן ברצוני עוד להביע את
הזדעזעתי העמוקה מפתיחת **בוטיק'מין**
בתלאביב, בו ראיתי אינסטרומנטין למי
ניהם המתחמים את אבריו של האדם לי-
ממדים לאיאומו של **פריה וחמור!**

לפני שאני גומר, ולפני שאני גומר,
כנסת נכבדה, איני יכול שלא לגלות לציבור
הרחב שמצאתי בבטיק'מין זה גם **צלמ"י**
זכרות חשמליים, כעין פרוטעות תות
בות, המכונים **ויבראטורים בלע"ז**, וכן
הריטאטע, ודולעדו, ועוד, הנראים בעין בל-
תימוזינות כמסה אהרון. **ויבראטער**
זקור זה, שעובד על באטערייעס ועלעק-
טרודעס, ופועל כדרך **ויבראטער בע"ז**
מה, הפוך את האדם לרובוט! לדחליל אין
חפץ בו! **ויבראטער זה**, כן, ויבראטער זה,
עוד יקום עלינו ביום מן הימים כמו זה
גולם מפראג, ויתחבט בנו **כחרב פיי-
פיות!**

הנה אדוני היושב, אני גומר!!! אל
תפסיק אותי באמצע. אני גומר חוץ
שניה...! זו זכותי... ומצאתי באותו
בית-מימכר **לתשמישי זימה** גם שקיות
תרעלה המחזקים חלציו הרופפים של שן
100, ומכילים **יחמותה של אשה** ג-
עבר לכל מידה ושיעור של בעל כושר, ו-
צינורות, ובגנים, נפלאיערס, ומינצעטעס,
ותמונות-מישגל, וסרטים, בהם נראים אבי
רכים ועלמות **מנענעים אבריהם** כי
אחוזי תזוזות... בתנועות היכוך
עזות ויורדות, ולפרקים תנועות
היכוך סיבוביות, כאלו יצאו במחול
המתנים... בתנועות **שיקוף מתוע-**
בות... **ממשמים כיר את גר-**
פן... **ואזה אותים באבריהם** כי
פמוקים של אלה... כן, כן, אני כבר
גומר, אני כבר גומר!!!

כורכים פסים זה בזאת, ובעוד הנפקות
שוכבות פרקן, וירייתן **פשוקות**
לרווחה... כשמסותיהן בוקעות נחיי-
רות חילונישבת **בפארעהטייע**...
כשמאחוריהן עומדים אברכים אחרים ו-
מייסרים אותן בשוטים ונוצעים בהן
ויבראטורים, שלא כדרך הטבע!!!
כבוד היושבראש, כנסת נכבדה, תודה
על שיתוף-הפעולה, אני גומר!!!

רק לפני שבוע התריסו מנהיגי המפד"ל בפני ראש-הממשלה כי „הכנענים השתל-
טו על שירותי השידור“ אילו המתינו עד חלוף השבת האחרונה, היו טענותיהם
חריפות פי כמה. לראשונה מזה שנים שודרה ב„קול-ישראל“ תוכנית סאטירית על
נושאים פוליטיים, ללא צנזורה ומחיקות, שלא היססה ללעוג ולתקוף אישים כמו
פינחס ספיר, משה דיין, מוטס גור וח"כים דתיים. השידור כבר עורר את זעמם של
החוגים הדתיים, העומדים להפעיל לחצים כדי „לעקור מהשורש את „טיפול השורש“.
לאלה שהחמיצו, מוגשים בזה שניים מקטעי הסאטירה המעולים ששודרו בתוכנית.

מאת כתבנו הצבאי

את השיר **הבא** כתב יעקב רוטבליט,
לשעבר צנחן שנפצע בקרב על ירוש-
לים, ואשר כתב גם את שיר השלום המפור-
סם של להקת הנח"ל:

שלוש שנים של שרות הצבא / עשיתי עם
החטיבה / בעט אחתי פה ושם / שפכתי
דיו על כמתי דם. „מאת כתבנו הצבאי“.

מצאתי לי משרה קבועה / המון טיפוק
והנאה. / תאמינו לי שליבי הולם / כשי
מתחת שמי אני חותם „מאת כתבנו הצבאי“.
המון קשרים מצויינים / אצל חוגים מהיר-
מיים, / אני טופח על שכמם / זה מוכר
אותי וקונה אותם. „מאת כתבנו הצבאי“.

הכתבתבים בעיתונים / עטים סביב על
שולחני, / אני צוחק, זה מחוץ לתחום / זו
דק פירור „לא לפירוסים“. „מאת כתבנו הי-
צבאי“.

אתמול הזמנתי לפשיטה / בשביל כולם
אראה אותה, / כיצד חציתי את הגבול / בי-
צבעים חיים — זה ילך בחו"ל. „מאת כתבנו
הצבאי“.

שלושה ספרים בכריכה קשה / אם תר-
צו יותר — בבקשה, / אם יש מתים —
אפשר לחיות / ואני כל כך אוהב לראות.
„מאת כתבנו הצבאי“.

נאום הח"כ הדתי

נאום בכנסת, מאת זיוה יריב:
כבוד היושבראש, כנסת נכבדה.
בשעה זו, כשהאויב בשער, אל-פאתח
בפתח, שיחות השגריר יארינג בדלת, בי-
שעה זו, רבותי, אוכל בנו מבפנים אויב
אחר, שסכנתו כפולה ומכופלת.

משתוללים בקירבנו **ההפקרות הי-
סכסואלית והפורנוגרפיע**, התרת
התגורה, הפשלת המיכנס, ופורקן הייצר —
ומשחיתים בנו כל חלקה טובה.

רבותי, אנה אנו דוהרים בעיניים עצומות,
הטחו עינינו מראות? מדוע מתירין אנו, בי-
שעת חירום סטראטגית זו, לעלות על הי-
קרשים **מופעי זימה ופיגול**, כעין
שיר, קפוז ומוצץ וכדומה? מופעים שבהם
מבצעים אברכים ועלמות, לאור היום —
כן, רבותי, לאור היום! — **מוישגלים**
נועזים וחיים מול עינינו ולא די בכך,
אלא גם **מתעזות בתשוקה ורטט**,
בתנועות ערזה קצובות, כולם עירום ו-
עריה, אפילו מתנשקים בפרהסיה, ככהמות
וחיות-הגיוגל.

כנסת נכבדה, האם כבר הכל מותר? ובכן,
מה אסור? ואם יחסימין שבין איש לאשתו
הפכו כבר אצלנו לענין טבעי, ומצע חבי-
בניהם לדבר לגיטימי, הרי מחר יקום חזר-
כנסת אבני ויציע, כנסת נכבדה, להתיר...
ביניהם... גם... **את המישגל!**

וכאלו לא די בכך, שאפילו מן **האור"י**
גייע עשו אצלנו הלגאריזציע, והנה גם על
די לנו **במלכת האמבטייע**, הנה גם על
מסך הסינימה קם לנו מלך האמבטייע!!!
בכיר משוררינו, המכונה דוד אבדן, עורך
לו **תשמיש מיטה באמבטייע**, מחוץ

פיליטונאית זיוה יריב*

למיסגרת הנושאי, ובאר חשמל מלא! ו-
הרי זה, כנסת נכבדה, חילול האמבטייע!
מחר, רבותי, יחללו גם את הכיור!
הכניחה היינו?

כסרט מינות זה, המכונה מ"ו, בועל משר-
רר משוקק זה באמבטייע, עירום כזה, **נע-
רה עירומה לחלוטין**, וגלויות
חזה! בועלה ממש לעינינו!!! מקים
גימה יחסים אינטימיים, לבסוף, כבוד הי-
ושבראש, כנסת נכבדה, גם פוקד אותה,
קורא דרור לייצרו, וגומר.

וכל זאת, רבותי, כשאותו גואף יורש-
גיהנום ממשיך במעשי לצנן שולו לנוע
בתנועות זימה שקטות פיראיות,
בלחיית **נעירות-תאווה מחריושות**
אזוניים, כעגה ערוסה זו, **צובט לי**
אותה נערה עירומה את הדדין...
ובעת ובעונה אחת שח-כטלפון עם מופקרת
אחרת!

כנסת נכבדה, דברי **פיגול בה מגריי**
יצרים כפי שחזיתי אצלנו, לא שופע עיני
בכל ביקורי בארצות נכר! ואף לא בליו
בפארסי, ואף לא באר-קאקאטע!!! ולא
מצאתי זאת בסרט השודי פאני היל. אפילו
לא ביריד המין אשר באיגוד דענמארק!
בשעה שעל קרשינו מציגים חזיונות טרי-
פה, בהם גלויים לראחה **אברי זכרות**

סניף סולל בונה ברמת-גן, מר הירשטיין,
השיב.

מלפאטיה במיכרזים. אחד בינתיים,
שלא נזקק להתרוצץ ממנהל למנהל היה
פיינר עצמו, שהמשיך בחקירתו, גילה את
הפרט המשמעותי ביותר בפרשה: הערבות
הבנקאית של אחד המשתתפים במיכרו —
החזרה לו עוד לפני שועדת-המיכרזים קב-
עה בכלל את החלטתה למי למסור את הי-
עבודה.

המשמעות היתה ברורה: מי שהורה לי-
החזיר את הערבות, ידע כבר — לפני
שועדת המיכרזים פסקה את דינה — מי
לא יזכה במיכרו.
ומן הסתם, גם מי כן יזכה בו.

תיירות

לילות סוערים

בחניון

כאשר הוקם בפארק הלאומי באשקלון
החניון הענק והמפואר, ספק אם שיערו
מתכנניו כי יהפוך למקום מקלט בטוח לי-
פושעים מכל רחבי הארץ, ולמרכז לאורגיות.
המתכננים ראו יותר לנגד עיניהם את קר-
דום תיירות הפנים, את המשפחות השלוות
שיבואו לסופי-שבוע ולפיקניקים עם מכור-
גיותיהם, יתגוררו בקרוואנים ובבונגאלוס,
יחיו בחיק הטבע.

פרשעים מאחורי כשרים. אלא ש-
יותר ויותר ערויות מצביעות על כך, של-
אחרונה מקבל החניון אופי משפחתי פחות
ופחות. לפי הנוהג, כאשר מגיעה למקום
מונית עם אורחים, חייב רק אחד מהם לי-
הירשם בטופס שנועד לדבר. שאר הנוסעים
פטורים — בהנחה שאלו בני משפחתו של
החותם.

עובדה זו מנוצלת על-ידי פושעים המבק-
שים להיעלם לזמן מה מהשטח — ושאינם
יכולים לעשות זאת בבית-מלון, בו חייב
כל אורח להירשם. פושעים רבים נראים,
במקום מזה זמן רב על-ידי עובדי החניון.
שמותיהם אינם מופיעים בטפסי הרישום. הם
הגיעו למקום עם חבר כשר, שנרשם, שכן
בונגאלו וחוץ חלוצת שבא. חבריו, הי-
כשרים סחות, נשארו להתגורר במקום.

נעדרת בודדות מחפשות. סוג אחר
של אורחים המנצל את החניון לצרכיו הם

עולה זמלמן

קולות צהלה באפלה

זוגות נאהבים, פחות או יותר. מדי לילה
ניתן לראות בשערי החניון מכונות מלאות-
שלושה ארבעה זוגות צעירים, השוכרים לי-
עצמם לפעמים שלושה ארבעה בונגלוס או
קרוונות ולפעמים פחות. ככל שמספר הי-
נפשות תחת קורת-גג אחת גדול יותר, בי-
מקרה זה, גוברת השמחה, כפי שניתן לי-
שפוט מקולות הצהלה הבוקעים מהמישכנים
האמלים.

תופעות מוכרות נוספות בחניון: נעדרות
בודדות מופיעות שם ערב, מחפשות
בני זוג, וגברים זקנים המופיעים בחברת
(המשך בעמוד 24)